

Nr. 206. Landstingets Forhandlinger, 102det Møde. Ordentlig Samling, 1869-70.
3217. Vedt. af Lovf. om Lønninger ved Telegraphvæsenet. 3218

saadan Forsørgelse maa siges at være endnu mere indlysende end ved de andre Lovforslag, ved hvilke vi have vedtaget dette Forslag, fordi der her kun er Gen, hvem man har tilkænt kongelig Udnoevnelse, medens hele den øvrige Etat er uden nogen som helst Pensjonsberettigelse. Dette Forslag maa altsaa vistnok erkendes her at være ganske paa sin Plads.

Andræ: Naar jeg ikke udtaler mig imod Forslaget, er det, fordi jeg henfører dette Lovforslag til dem, ved hvilke det efter min Mening maa indrømmes, at Forsøget maa gjøres. Ved det næste Lovforslag vil jeg have Leilighed til nærmere at forklare min Stilling.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Forslag af Finansministeren til § 2:

Paragrafen gives følgende Tilføjning:
For samtlige de i § 1 opførte Personer, med Undtagelse af Bestyreren af Kjøbenhavns Telegraphstation, kan det bestemmes, at der skal affortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres Efterladte; de nærmere Regler i saa Henseende fastsættes af Finansministeriet ved et Regulativ. Denne Bestemmelse finder dog for de alt Ansattes Bedkommende ikkun Anvendelse, forsaavidt den kan gennemføres, uden at Afdraget overstiger Halvdelen af den Lønningsforholdelse, som de maatte erholde ved denne Løvs Træden i Kraft eller ved fremtidig Spryknung paa højere Lønning eller Alderstillæg.

Forsaavidt det Beløb, der ifølge foranstaaende Bestemmelse affortes i Bestillingsmændenes Lønninger, anvendes til at sikkre deres Gælder Overtlevelsesrenter i vedkommende af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegningen af saadanne Overtlevelsesrenter finde

Sted under samme Villkaar, som ifølge Loven af 5te Januar 1851 gjælder med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Gælder tegnede Overtlevelsesrenter. Det vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed sættes derpaa under Forhandling.

N. P. Hansen: Skjøndt Telegraphvæsenet og dets Bestyrelse og Alt, hvad der med staaer i Forbindelse, er noget Nyt her i Landet, saa tør man dog gaae ud fra ud fra, at der med Hensyn til Samme har gjort sig en lignende Betragtning gjældende som ligeoverfor alle andre Administrationsgrene, nemlig at man, saa nær som det er muligt, bør søge at tilveiebringe en ligelig Fordeling af Arbejdet og Lønnen. Den Tanke, som saaledes maa antages at have ligget saavel Regjeringen som Representationen og særlig Udvalget nær, en Tanke, som upaatvilelig ogsaa har Tilslutning hos Folket i Almindelighed, er altsaa den, at man ikke bør give Anledning til, at Noget fristes til at søge ind i Statens Tjeneste, uden at Staten ogsaa seer sig istand til at lønne Vedkommende saaledes, at han uden Næringstryk kan udføre det Arbejde, som Staten fordrer af ham. Men allermindst skal man nu gjøre det ved en Institution som den heromhandlede, med Hensyn til hvilken maa erkendes, at det alene ved en omhyggelig og nidkjær Udførelse af Tjenesten fra Personalets Side vil være muligt at bringe det dertil, at Indtægterne kunne dække Udgifterne. Personalets Omhyggelighed og Nidkjærhed i Udførelsen af dets Tjeneste skal, som sagt, give et væsentligt Bidrag til at fremkabe Balance mellem Indtægterne og Udgifterne, men Tilveiebringelsen af denne berøver ogsaa paa, at der fra Statens Side bliver indført en fornuftig økonomisk Ordning i saa Henseende, og at der gjøres de fornødne Indskrænkninger med Hensyn til det Personel og Materiel, som fordrer. Og i denne Retning troer jeg